

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Petra Mikeše v právní věci navrhovatele: **M. N.**, proti: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, o návrhu ze dne 20. 10. 2016 na přiznání finančního odškodnění souvisejícího s narušením podnikatelské činnosti, osobního života a ústavních práv,

takto:

- I. Návrh **s e o d m í t á .**
- II. Navrhovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Nejvyššímu správnímu soudu byl dne 24. 10. 2016 doručen návrh datovaný dnem 20. 10. 2016, jímž se navrhovatel domáhá především přiznání finančního odškodnění souvisejícího s narušením podnikatelské činnosti, osobního života a ústavních práv. Navrhovatel blíže uvádí, že dne 14. 7. 2015 vydal Městský úřad ve Vrchlabí, odbor dopravy, rozhodnutí, kterým mu uložil finanční sankci a zákaz řízení motorových vozidel v souvislosti s dosažením 12 bodů v silničním bodovém systému. Navrhovatel tvrdí, že toto rozhodnutí mu bylo doručeno fikcí, neboť se v době doručení nacházel v cizině. Následně byl navrhovatel dne 3. 11. 2015 kontrolován silniční hlídkou Policie ČR, v důsledku čehož s ním bylo zahájeno trestní řízení pro maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Posléze byl navrhovatel odsouzen Okresním soudem v Trutnově k trestu odnětí svobody v délce trvání 9 měsíců (sp. zn. 1 T 185/2015). Navrhovatel se tak cítí být dotčen na svých ústavních právech, neboť fikce „*nemůže měnit nedbalost jednatele na úmyslné páčání tr. činnosti*“.

Nejvyšší správní soud k tomu uvádí, že správní soudy poskytují dle § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto zákonem nebo zvláštním zákonem. Správní soudy rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy správním orgánem, o ochraně proti nečinnosti správního orgánu, o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu atd. (§ 4 s. ř. s.). O tom byl ostatně navrhovatel tímto soudem již poučen dříve v přípisu ze dne

6. 10. 2016, čj. Na 235/2016-4. Dále byl navrhovatel též poučen, jak má postupovat v případě, že nesouhlasí s rozhodnutí Městského úřadu ve Vrchlabí.

Správní soudy tak dle platných právních předpisů nemají pravomoc rozhodovat o finančním odškodnění za nezákonně vydaná rozhodnutí správních orgánů či soudů. Finančního odškodnění za nezákonně vydaná rozhodnutí správních orgánů či soudů se lze domáhat na základě zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. K rozhodnutí o tom, zda má osoba v situaci navrhovatele nárok na přiznání přiměřeného zadostiučinění v podobě peněžité náhrady, jsou pak v prvním stupni příslušné okresní soudy v občanském soudním řízení (§ 7 odst. 1 ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád).

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že navrhovatel se domáhá rozhodnutí ve sporu, o kterém má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení. Proto návrh na základě § 46 odst. 2 s. ř. s. odmítl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Navrhovatel může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat žalobu k okresnímu soudu.

Bude-li žaloba podána v uvedené lhůtě, platí, že občanské soudní řízení o ní je u soudu zahájeno dnem, kdy Nejvyššímu správnímu soudu došel odmítnutý návrh (§ 82 odst. 3 o. s. ř.).

V Brně dne 26. října 2016

Zdeněk Kühn
předseda senátu